

Sygn. akt I CZ 64/11

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSA Marek Machnij

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko P. M. S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienia zawarte w pkt. I.3 i pkt III. wyroku

Sądu Okręgowego z dnia 9 grudnia 2010 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w częściowym uwzględnieniu powództwa J. B. o zapłatę zasądził na jego rzecz od pozwanego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółki z o.o. w S. kwotę 2.525,60 zł, zniósł koszty procesu między tymi stronami, oddalił powództwo w stosunku do pozwanego P. M.S.A w W. i zasądził od powoda na rzecz tego pozwanego tytułem kosztów procesu kwotę 2417,00 zł.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy na skutek apelacji powoda i pozwanego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółki z o.o. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że oddalił powództwo w stosunku do tego pozwanego i zasądził na jego rzecz od powoda koszty procesu za obie instancje, zasądził na rzecz powoda kwotę 2.525,60 zł od pozwanego P. M. S.A. z siedzibą w W. i zniósł koszty postępowania między powodem a tym pozwanym za pierwszą i drugą instancję. W uzasadnieniu orzeczenia o kosztach w tej części wskazał jako jego podstawę art. 100 i 108 § 1 k.p.c., „bowiem roszczenie powoda...zostało częściowo uwzględnione”.

Zawarte w powyższym wyroku postanowienie o kosztach zaskarżył pozwany P. M.S.A kwestionując, w oparciu o zarzut naruszenia art. 98 w zw. z art. 100 k.p.c., ich wzajemne zniesienie. Wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powoda, stosownie do wyniku procesu, kwoty 2199,00 zł tytułem kosztów zastępstwa w pierwszej instancji i kwoty 1092,00 zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym lub uchylenie wyroku w tej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu. Wniesione przez pozwanego zażalenie skierowane zostało do Sądu Apelacyjnego za pośrednictwem Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów postępowania, zażalenie przysługuje wyłącznie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Wnosząc zażalenie za pośrednictwem Sądu Okręgowego, który wydał zaskarżone

postanowienie (art. 369 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.), pozwany powinien więc wskazać jako właściwy do jego rozpoznania Sąd Najwyższy. Skierowane do niewłaściwego sądu zażalenie jest niedopuszczalne, co prowadzi do jego odrzucenia (m.in. postanowienie SN z dnia 3 marca 2005 r., II CZ 2/05, z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 25/06, z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 79/06, z dnia 23 kwietnia 2009 r., IV CZ 33/09, wszystkie nie publ.). Błędne skierowanie zażalenia przez pozwanego reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika nie może być przy tym zakwalifikowane jako oczywista niedokładność bądź niezachowanie warunków formalnych pisma procesowego, do którego miałby zastosowanie art. 130 § 1 k.p.c. (por. np. postanowienie SN z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 25/06, nie publ. oraz postanowienie SN z dnia 24 lipca 2006 r., IV CNP 57/06, nie publ.).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i 373 k.p.c.).